

εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὁρθῆται ἡ Ἑπρά, καὶ ἐγένετο οὖτας, καὶ συνήθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ Ἑπρά.¹⁰ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν Ἑπρὰν γῆν ιο καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας, καὶ εἶβεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν. — ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Βλαστησάτα ἡ γῆ βοτάνην ή χόρτου, σπέρμα κατὰ τένος καὶ καθ' διοιότητα, καὶ ξύλου κάρπιουν ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὖτας, ¹² καὶ ἐγένεκεν ἡ γῆ βοτάνην τι χόρτου, σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' διοιότητα, καὶ ξύλου κάρπιουν ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὸν. τοκαὶ ἐγένετο ἐσπέρα τι καὶ ἐγένετο ποιῆι, ἡγέσα τοιν

χόρτου, σπέρμα κατά γένος και καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλου καρπίου ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατά γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο σύνταξις.¹² καὶ ἐγένεκεν ἡ γῆ βοτάνην 12 χόρτου, σπέρματα γένους καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλου καρπίου ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατά γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν δὲ θεός ὅτι καλόν. τοιςδε ἐγένετο ἐσπέρα 13 καὶ ἐγένετο ποιητὴ μέσην τοιν

καὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὐτως. ¹³ καὶ ἐγένετο ἡ γῆ βοῶπην 12
χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλου
κάρπου ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν δὲ θεός ὅτι καλὸν. τοικαὶ ἐγένετο ἐσπέρα τοιν
καὶ ἐγένετο ποιητὴς τοιν

— Καὶ εἶπεν ὁ θεὸς Ἱεροθέασαν φωστήρες ἐν τῷ στερεώματι 14 τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διακυρίζεν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτός καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καρπούς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐναυτούς¹⁵ καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν 15

Gen.: 1—4625 ήμιουν Α, 4628 πολλιν—50 βΑ, 2319—2446 (mutila) etiam S.
Inser. + κοστρου Α†
1 Η κατα γένος 20 πλ.] εις οικοιστηρά Α (Αε πτ. κατα γένος) || 14 του διαχ. Α
και αρχειν της ημέρας και της νυκτος και διαχ. Α